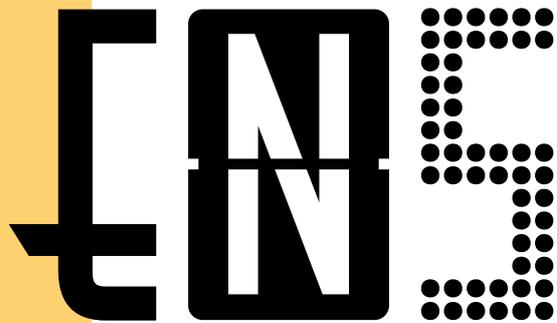

EL NOU SANTPOLENC

Juliol
2024

#115

EN PORTADA

L'ENVELAT, ICONA DE LA FESTA MAJOR

Pàgs. 4-11

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

ENS

Dipòsit legal
B-24263-93

Edita

Ajuntament
de Sant Pol de Mar

Coordinació

Marc Vidal
(Regidoria de
Comunicació)

Disseny i maquetació

gina@mutudesign.com
(Gina Rodríguez)

Impressió

Impremta Pagès

Fotografia

Arxiu Ajuntament
Sant Pol de Mar, Arxiu
Municipal i Arxiu
Pere Sauleda

Publicitat

ens@santpol.cat
93 760 01 52

Ajuntament de Sant Pol de Mar

Plaça de la Vila, 1
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 04 51
www.santpol.cat

Facebook/Twitter/
Instagram/YouTube:
@ajsantpol

Imprès en paper
100% ecològic

Tirada

1.400 exemplars

Cost unitari

0,76€

Què seria la Festa Major sense l'envelat?

Donem la benvinguda a l'estiu i a la Festa Major de Sant Pol amb aquest número de l'ENS que dona protagonisme a un element tan singular i propi del moment, alhora que efímer, com és l'envelat: una estructura que tradicionalment ha acollit els balls i les activitats principals de la Festa Major i que ha ocupat diferents emplaçaments amb el pas del temps.

La plaça de la Vila, La Punta i, ja en l'etapa moderna la platja de les Barques, han estat els diferents espais de Sant Pol que han acollit aquest punt de trobada obligat per a tots els santpolencs i santpolenques que volen gaudir dels concerts i balls d'orquestra.

A les portes dels Jocs Olímpics de París, l'ENS de l'estiu es fa ressò de la recuperació de la Nit de l'Esport amb un repàs a tots els guardonats i finalistes. Una festa oberta a tot el poble que vol ésser un reconeixement a la dedicació i l'esforç de tots els i les esportistes, i de les entitats esportives que treballen tot l'any per fomentar l'esport i els valors que se li associen.

Precisament, un dels premiats a la Nit de l'Esport és el santpolenc Ivan Peiró, a qui hem volgut entrevistar perquè ens expliqui la seva experiència i èxits aconseguits com a Bboy, nom que reben els practicants de *break dance*: una modalitat de ball esportiu que enguany debuta com a esport olímpic.

Amb aquest ENS us desitgem que gaudiu de l'estiu i de totes les activitats de la Festa Major de Sant Jaume, que arribaran en breu! A mode de taset, a la contraportada us avancem el cartell d'enguany.

TELÈFONS D'INTERÈS

Arxiu Municipal

93 780 33 38

Biblioteca Can Coromines

93 760 45 44

Ca l'Arturo

93 760 30 06

Consultori Local

Sant Pol de Mar

93 760 48 18

Llar d'infants Pi del Soldat

93 760 10 72

Oficina d'Atenció a la Ciutadania (OAC)

93 760 04 51

Oficina Turisme

93 760 45 47

Polícia Local

93 760 05 19

Emergències: 609 306 609

Serveis Socials Municipals

93 760 09 09

TENS QUEIXES SOBRE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA?

Contacta amb el Síndic de Greuges:
900 124 124 / sindic@sindic.cat
www.sindic.cat

Sumari **ENS**

4

PORTADA

L'ENVELAT,
ICONA DE LA
FESTA MAJOR

12

REPORTATGE

LA NIT DE L'ESPORT
RECUPERA TOT EL
SEU ESPLENDOR

18

ENTREVISTA

BBOY NEKO,
AMB LA MIRADA
POSADA ALS JOCS
OLÍMPICS

20

ENTITAT

SANT POL JOCS:
IMPULSANT ELS
JOCS DE TAULA
MODERNS

22

RUTA EN FAMILIA

AMB BICI
A LA COSTA
BRAVA

24

RECOMANACIONS LITERÀRIES

VA DE LLIBRES

26

EL PER QUÈ DEL SEU NOM

ELS CARRERS DE
SANT POL

28

L'EXPOSICIÓ DEL MUSEU

EL MUSEU POSA EN
VALOR LES OBRES
DE LES DONES QUE
FORMEN PART DEL
SEU FONS

29

ARBRES DE SANT POL

LA CATALPA

30

TRIBUNA POLÍTICA

Tens un comerç i vols veure aquí el teu anunci?

Posa't en contacte amb ens@santpol.cat

Tarifes i condicions segons el preu públic contemplat
a l'Ordenança General de preus públics Municipals.

L'ENVELAT, ICONA DE LA FESTA MAJOR

L'envelat és un element constant a les festes majors de Sant Pol des del s. XIX fins ara. Malgrat els canvis de lloc i, sobretot, de format, es manté encara avui com a espai de sociabilitat i de ritualitat col·lectiva. Repassem com ha evolucionat al llarg del temps a la nostra vila aquest espai efímer i polivalent, que ha esdevingut tot un símbol de la Festa Major.

Cristina Bosch i Prat

Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

Envelat a l'actual Plaça de la Vila (1890 aprox). La reixa del fons correspon a la porta que condueix al Museu i la Sala Ainaud de Lasarte.

El fenomen dels envelats s'expandeix ràpidament per tot el territori català al llarg del segle XIX, convertint-se en un element imprescindible i emblemàtic de les festes majors amb la finalitat d'allotjar els diversos actes del programa: balls, concerts, àpats, concursos, espectacles, etc. Ideats a partir de coneixements tècnics i dels ormeigs propis dels pescadors i mariners (veles, cordes, nusos, etc.), s'aconsegueix crear una estructura desmuntable que permet cobrir una gran superfície sense necessitat de suports interiors.

Als pobles del Maresme, aprofitant els coneixements de la gent de mar, es comença per cobrir i decorar grans espais a l'aire lliure, com les places majors. Serà el cas de Sant Pol, on els primers envelats es faran a la Plaça de la Vila:

Y passejarse pe'l rotllo de la plassa, sota l'embebat, destapat per tots quatre cantons, a fi que tothom ho pugui veure; produhintse un cuadro molt animat y verament popular, que caracteritza la festa¹.

El fenomen dels envelats s'expandeix ràpidament per tot el territori català al llarg del segle XIX, convertint-se en un element imprescindible i emblemàtic de les festes majors

La decoració interior dels envelats s'inspira en els ornaments dels salons dels palaus, amb llums, tapissos, catifes, cortines, gerros i baranes, alleugerits i adaptats a les necessitats de muntatge i transport:

La novetat d'aquest any ha sigut veure's la Plassa encatifada, lo qual ha sigut molt el agrado del jovent y en especial de las balladores que no escatimáren los vestits, corresponent d'aquesta manera als esforços dels encarregats del envelat, en procurar los medis pera que aquells poguessin lluhir més y ferse menos malbé².

¹ El Santpolench (1890)

² El Santpolench (1892)

Envelat a l'actual Plaça de la Vila (1892). S'hi pot veure la catifa que es va llogar i va costar 22 duros dels d'abans.

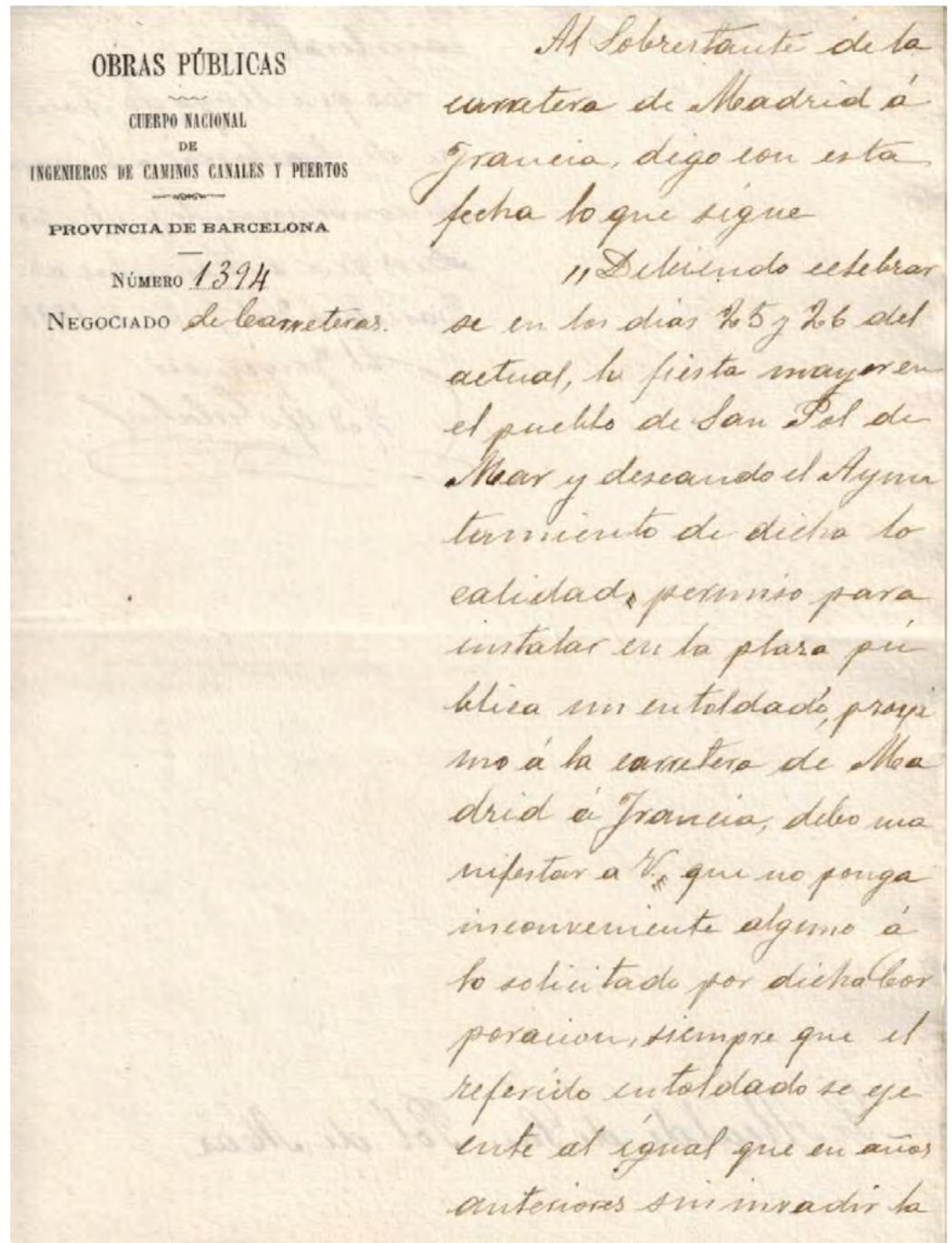
Així com l'estructura exterior tindrà poques modificacions al llarg del temps, les transformacions són constants en els elements interiors, adaptats als canvis de les modes:

La plassa estarà encatificada i adornada de diferenta manera, amb més gust i més luxu, segons diuen.³

L'Ajuntament ha de demanar permís per poder instal·lar l'envelat de la Plaça, ja que en aquell moment el Carrer de Mar forma part de l'antiga

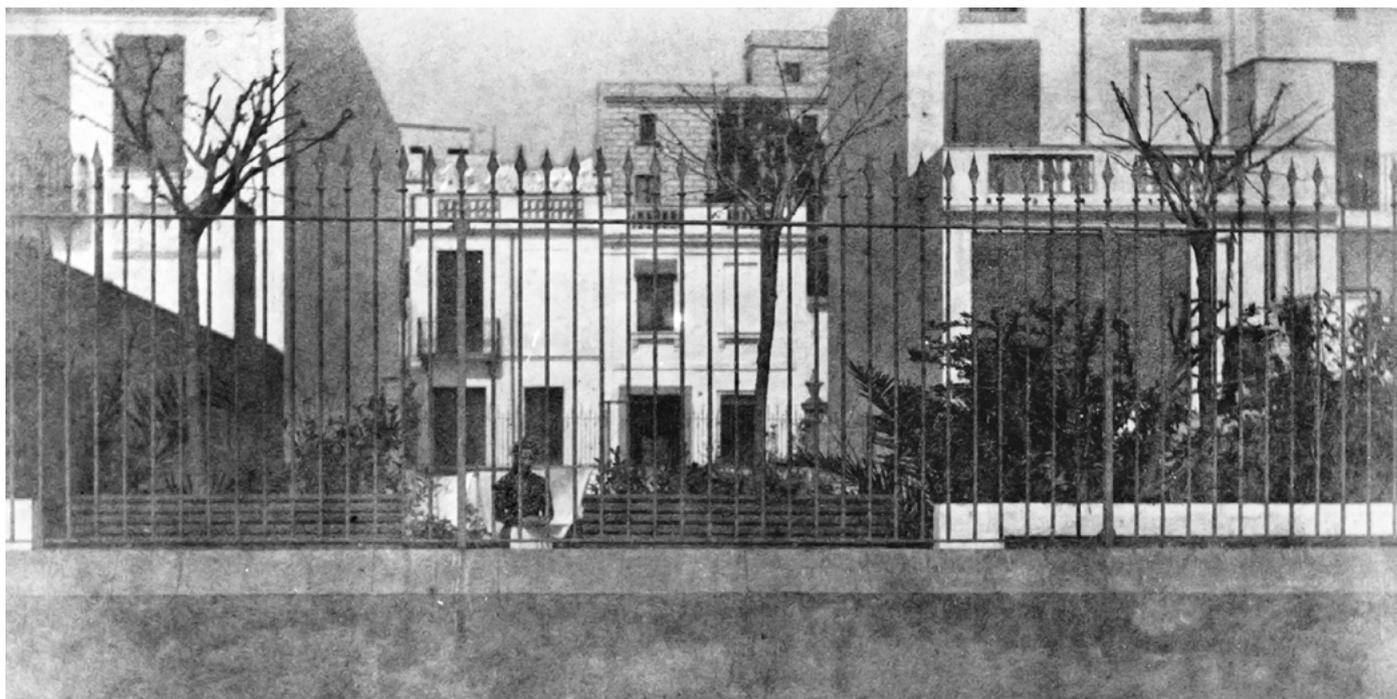
carretera nacional i és competència del *Negociado de Carreteras*, que ho autoritza sempre que durant la seva instal·lació i desmuntatge no s'interrompi el trànsit ni es dipositin materials a la via pública.

L'envelat és propietat de l'Obra de l'església, una colla de parroquians laics que, en estret contacte amb el rector, s'ocupen dels aspectes materials dels actes de culte i d'organitzar les festes en honor a Sant Pau i a Sant Jaume. Els obrers de la parròquia es cuiden d'organitzar el ball de les

Permís per instal·lar l'envelat a la Plaça de la Vila (1897)

³ La Costa de Llevant (14-07-1895)

Jardí d'Aleix Roca Pagès, on alguns anys s'hi instal·lava l'envelat de *La Puda* (1904)

morratxes i de llogar els seients i les llotges, que tenen més sortida o menys, en funció de la situació econòmica de cada moment:

*Dels assientos de la Plassa en quedaren una bona pila per despatxar.*⁴

*Los assientos de la plassa es despatxaren tots, més n'hi haguessin hagut, cosa que junt amb lo negoci de les morratxes representa un bon ingrés per la Obra de la iglesia, puig que és ella la que porta'l tinglado de la festa major.*⁵

Els envelats són importants espais de relació social, representatius dels grups i estaments que els promouen i l'estratificació i el conflicte social s'hi manifesten:

*Els senyors de l'obra tenian que tenir en compte que, desgraciadament, la pesca fa una llarga temporada és escassa y, per lo tant, el jovent pescador no pot fer gasto y ja que dels banchs i cadiras del envelat van treure 130 duros, més lo de las morratxas, que's bona picossada, tenian que deixar ballar als joves balladors que no poden pagar el titul y aixis s'escorçaria la distància del problema social.*⁶

Dins l'envelat les diferències socials s'expressen entre els bancs i cadires, ocupats per les classes populars, i les llotges, reservades a les autoritats i a les classes benestants.

"Enguany ha sigut doble, donchs hem tingut 2 envelats: lo de la Plassa y un altre en l'hort de Can Aleixet, Nano y Roura. Aquell, segons tradició, a la vista de tothom, y l'altre, a la moderna"

A Sant Pol, algunes entitats promouen els seus propis envelats, com a alternativa al de la plaça, com és el cas del *Círculo Recreativo Sanpolense*, conegut també com *La Puda*, que lloga l'envelat de Sant Iscle i el col·loca al Carrer Nou, als horts de Can Roura, Maria Riera i Ca l'Aleixet Roca:

*Enguany ha sigut doble, donchs hem tingut 2 envelats: lo de la Plassa y un altre en l'hort de Can Aleixet, Nano y Roura. Aquell, segons tradició, a la vista de tothom, y l'altre, a la moderna.*⁷

Pel que fa a il·luminació, inicialment es feia amb espelmes que cremaven en els canelobres o aranyes de cristall que penjaven del sostre. Un canvi molt benvingut serà l'ús de les noves làmpades de carbur o gas acetilè, ja que és un sistema net i continu d'il·luminació:

*A la nit s'il·luminà la Plaça amb lo gas acetileno, que no deixava de produir bon efecte.*⁸

Es tracta d'un gas altament inflamable, cosa que fa que, en una ocasió, es produeixi un bon ensurt:

⁴ *La Costa de Llevant* (31-07-1898)

⁵ *La Costa de Llevant* (05-08-1900)

⁶ *La Costa de Llevant* (31-07-1904)

⁷ *El Santpolench* (Juliol 1892)

⁸ *La Costa de Llevant* (05-08-1900)

Envelat situat a La Punta (1903)

A l'hora de la dansa s'apagaren tots els llums i quedà la cosa a les fosques dos o tres vegades; també va venir ben prim com no's calà foc a las robas de l'embelat per causa d'una fugida de gas acetilè.⁹

A partir del 1901 es deixa d'utilitzar l'envelat de l'Obra parroquial i es comença a llogar, cosa que genera polèmica entre la gent de Sant Pol:

A plassa enguany hi havia una novetat i és que l'envelat no era nostre sinó que era llogat a Mataró, segons se'ns diu. Los parers no eren tots iguals, uns deien que valia més lo llogat per ser més elegant, bonic, etc.; altres deien que no, que valia més el nostre, i nosaltres som del parer d'aquests darrers, que val més lo nostre, fent-hi les reformes i millores que s'ian necessàries, però sens deixar l'aire que sempre ha tingut i que l'ha distingit de tots los demés envelats.¹⁰

Al 1902 la Plaça queda petita i es decideix canviar la ubicació de l'envelat:

L'envelat que tots los anys es guarnia a plassa i que n'era propietat de l'Obra, enguany se'n ha llogat un i s'ha montat a la riera. Lo motiu d'haver-se fet això és lo de ser la plassa massa petita, y de consegüent no haver-hi lloc per a tothom

que'n demanava. A nosaltres ens agradava més lo d'abans, en primer lloc, perquè era nostre, y además perquè era típic i airós, la fresca hi passava per tot, i la gent de fora l'envelat podien veure lo que a dins passava. Que no's digui que era massa vell! Perquè'l que enguany s'ha montat a la riera era tronadíssim i més carregat de nafres que cap burro de gitano. Això si, era gran, hi cabia més gent.¹¹

El 1903 l'envelat es col·loca per primera vegada a La Punta, amb moltes queixes per l'estat del camí d'accés:

L'obra faria molt bé, si un altre any fa aixecar l'envelat a la Punta, de fer aplanar i netejar lo camí que condueix fins a l'entrada de l'envelat, puig que enguany allò feia molt de lleig i desdiu d'un poble endreçat com és lo nostre.¹²

El tipus d'envelat més habitual és el denominat d'antenes o de corda. De planta rectangular o quadrada, es caracteritza per les altes antenes de tot el seu voltant, que sostenen tot un entramat i conjunt de cordes, bossells i vents, a semblança d'un vaixell de vela varat a terra. El muntatge d'aquesta estructura s'encarrega a un envelador, també conegut com adornista, el qual disposa de tot el necessari per decorar l'interior de l'envelat i transformar l'espai en un luxós saló. A principis del segle XX es contracta en Josep Comas i Gultresa, de Girona, conegut per ser l'autor de la modulació de la vela dels envelats en peces de 15 x 20 pams (3 x 4 metres), mesura que serà adoptada ràpidament per la resta dels enveladors:

Per l'envelat s'ha contractat al Sr. Comas de Girona, que ara fa dos y tres anys lo posa també, i que a dir vritat, feya bon cop de vista.¹³

⁹ La Costa de Llevant (29-07-1905)

¹⁰ La Costa de Llevant (04-08-1901)

¹¹ La Costa de Llevant (03-08-1902)

¹² La Costa de Llevant (02-08-1903)

¹³ La Costa de Llevant (10-07-1909)

ADVERTIMENTS: Tots els encàrrecs deuen fer-se a Joan Ramon (Tril·lo) i podran ésser retirats de casa seva el dia 25 al matí. Una hora abans de l'espectacle del dia 25, es despatxaran localitats a la guixeta del "AMOR SOCIAL". — Tots els actes es començaran amb la més estricta puntualitat possible. — No es permetrà l'entrada a l'Envelat als que vagin en cos de camisa, sense corbata o amb espadenyes. — Si una vegada començat l'espectacle tingués de suspendre's per força major, el públic no té dret a cap reclamació. — Els propietaris de les llotges tenen entrada i asient a tots els espectacles, i únicament podran ésser ocupades (durant les representacions teatrals) per sis persones.—La comissió es reserva el dret d'alferar el programa si ho creu oportú.

Detall del programa de la Festa Major (1935)

Uns anys després hi ha canvis pel que fa a l'organització de la festa, que deixa d'anar a càrrec de l'Obra parroquial i passa a mans d'una Comissió de Festes, formada per una colla de particulars ben situats econòmicament, que acorden continuar finançant les despeses de l'envelat:

Després que la Junta de l'Obra deixà de fer l'envelat, uns quants senyors, se reuniren y acordaren continuar-lo sufragant los gastos que hi poguessin haver, durant això una colla d'anys; més ara hem sapigut qu'una colla de joves s'han emprès aquesta tasca, cosa que ho trovem molt acertat y ho aplaudim en gran manera, sentint només que això no s'hagués fet més aviat, ja que en matèria de festes i ballaruga és la joventut qui ha de portar la iniciativa.¹⁴

Als anys 20 del segle XX l'envelat s'instal·la preferentment a La Punta. Els temps canvien i, de mica en mica, s'anirà perdent la tradició del ball de morratxes i la festa major evoluciona, agafant nous matisos. A l'envelat s'hi faran representacions teatrals, cinema i concerts, a més de balls d'influència francesa o americana.

Una novetat hi hagué que atragué també un ple a vessar a l'envelat y fou la representació per la companyia del teatre "Romea" de Barcelona, del drama del insigne Iglesias "Foc Nou", que va ésser rebut amb grans aplaudiments per tot el públic (...) Fou dirigit pel mateix autor, que tingué la amabilitat de visitar-nos.¹⁵

L'any 1931, després de la proclamació de la II República, l'envelat s'instal·la davant de l'estació, a càrrec de la casa Torras de La Bisbal, i hi actuen per primer cop els Refilaires de la Maresma, futura Coblà Maresma. Serà durant aquesta dècada quan s'introdueix al programa de la Festa Major un advertiment sobre el codi de vestimenta:

No es permetrà l'entrada a l'Envelat als que vagin en cos de camisa, sense corbata o amb espadenyes. Tampoc és permès a les senyorettes ballar sense mitges.¹⁶

¹⁴ La Costa de Llevant (14-07-1918)

¹⁵ La Costa de Llevant (01-08-1920)

¹⁶ Programa de Festa Major (1933)

¹⁷ Núria Viñolas (La família estuejava a Sant Pol i el pare pintava)

Als anys 20 del segle XX l'envelat s'instal·la preferentment a La Punta. Els temps canvien i, de mica en mica, s'anirà perdent la tradició del ball de morratxes i la festa major evoluciona

Amb l'esclat de la Guerra Civil desapareix l'envelat, tot i que al 1937 es fa ball per Sant Jaume al local de l'Amor Social, a l'Avinguda del Dr. Furest. Un cop acabat el conflicte tornen els envelats, instal·lats definitivament a La Punta, i al llarg dels anys incorporen noves activitats, com òpera, sessions de circ o espectacles infantils. Fins i tot s'hi celebren competicions esportives, com matinals de boxa o el partit de ping-pong que té lloc l'any 1952 entre santpolencs i membres de la colònia estiuenca. Un gran esdeveniment serà l'elecció de la Pubilla de Sant Pol per primera vegada l'any 1960, que recau en Maria Mas, de Cal Mià.

L'envelat, instal·lat a l'esplanada que hi ha davant del que nosaltres anomenàvem el cine. A dins hi feia molta calor, perquè rebia el sol des de primera hora i fins que es ponia. A vegades, aixecaven les lones perquè l'aire es renovés.¹⁷

En aquells anys es comença a muntar l'envelat a la platja, tot i que al 1968 s'instal·larà un tívoli a La Punta, un envelat sense estructura ni veles, que és més aviat una pista de ball a l'aire lliure, amb una distribució de grades, llotges, escenari, etc. exactament igual que la d'un envelat, però sense cap vela que cobreixi tot l'espai. L'any 1970 els particulars que fins al moment es cuidaven d'organitzar les festes deixen de fer-ho i l'Ajuntament es veu obligat a improvisar una celebració sense envelat, amb sardanes a La Punta i ball a la Plaça de la vila. Un any més tard, torna la festa habitual, que es manté a càrrec d'una comissió organitzadora, i es recupera l'envelat a la platja:

*De nou a la nostra platja veurem onejar els gallardets del nostre envelat, de nou orquestres, espectacles i atraccions de les més variades especialitats, vindran a alegrar les nostres ments dissipant –sols per uns dies– els nostres problemes de cada dia.*¹⁸

Tot just encetada la dècada dels 80, hi ha una voluntat de renovació de la Festa Major per part del nou Ajuntament democràtic, que n'assumirà la major part de la despesa. Es canvia l'emplaçament de la fira, la qual es trasllada al Parc del Litoral i, poc després, la construcció del nou pavelló poliesportiu fa que aquest equipament substitueixi el tradicional envelat, amb l'objectiu d'estalviar la despesa de llogar-lo:

*El 83 ens aporta ja un canvi físic important: la instal·lació de l'envelat d'enguany dins el Poliesportiu. Serà com una preinauguració del local, inacabat encara, però ja en condicions per acollir alguns actes culturals i populars, acomplint així, ja abans d'inaugurar-se, amb una de les finalitats que ens mogué construir-lo.*¹⁹

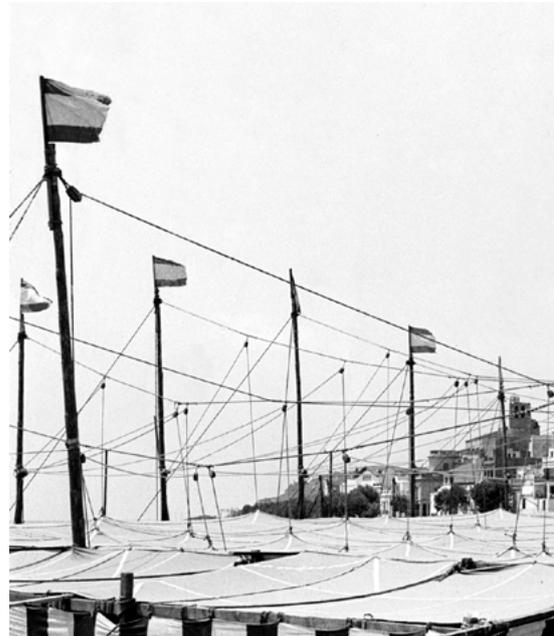
El pavelló farà les funcions d'envelat fins l'any 1991 i a partir del 1992 es torna a situar l'epicentre de la festa a la platja de les barques, on el clàssic envelat de veles i antenes ha evolucionat fins a l'actual carpa, amb materials més senzills i lleugers, que faciliten la tasca de muntar i desmuntar. Així doncs, va passant el temps, però segueix havent-hi aquesta construcció efímera que acull diverses activitats i que, tan sols per uns dies, esdevé el centre de trobada social i icona de la Festa Major.

Envelat a la platja (1964)

Envelat a la platja (1973)

Típic envelat d'antenes (1966)

Bibliografia

- ✎ Alberch, X. *L'envelat*. Programa de Festa major de Salt (1996).
- ✎ Generalitat de Catalunya. Departament de cultura. *L'envelat. Arquitectura singular i símbol de la Festa Major*. (2017).
- ✎ Viñolas, N. *La família estiuejava a Sant Pol i el pare pintava*. Sant Cugat del Vallès (2015).
- ✎ Publicació *El Santpolench* (1890-1894).
- ✎ Publicació *La Costa de Llevant* (1894-1920).

Fonts documentals

- ✎ Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar.

Imatges

- ✎ Arxiu Pere Sauleda.
- ✎ Arxiu Jaume Rodríguez Suriñach.
- ✎ Agustí Simon

Vistes de la platja durant els focs (2006)

Interior de l'envelat a la platja (2018)

L'esbart dansaire de Sant Pol a l'interior de la carpa (2000)

¹⁸ Programa de Festa Major (1979)

¹⁹ Programa de Festa Major (1983)

LA NIT DE L'ESPORT RECUPERA TOT EL SEU ESPLENDOR

Sant Pol ha recuperat aquest 2024 la celebració de la Nit de l'Esport després d'una pausa de quatre anys. I ho ha fet amb un nou format en què s'ha volgut donar més dinamisme i tot el protagonisme als i les esportistes de la vila.

El lema de la Nit de l'Esport d'enguany, extrapolant una de les frases de Jordi Carrasco –important impulsor de l'esport al Sant Pol dels anys 80–, va ser “l'esport ens fa amics”

Eren dos quarts de nou del vespre del dissabte 15 de juny i al voltant del pavelló municipal d'esports ja s'hi començaven a aplegar les primeres persones assistents a la Nit de l'Esport. Poc a poc es van anar ocupant les localitats assignades per, a les 9 del vespre, donar el tret de sortida a una cerimònia que s'havia estat treballant intensament durant els darrers dos mesos des de la Regidoria d'Esport de l'Ajuntament de Sant Pol, amb la important col·laboració del periodista Eduard Boet.

L'ex-porter de l'ATC Sant Pol, Oriol Mestres, va fer de mestre de cerimònia i va anar desgranant els i les esportistes finalistes, i revelant els noms dels guanyadors i guanyadores del “Sant Pau” escollit com a trofeu d'aquesta edició de la Nit de l'Esport.

En la benvinguda a l'acte, Mestres va posar en valor totes les persones que han fet del nostre poble un espai on l'es-

El pavelló d'esports va acollir la gala de lliurament de premis

port hi batega amb molta força, posant l'exemple de Jordi Carrasco i Azemar, persona clau en la promoció de l'esport local en general, i molt especialment pel tennis. És per això que el lema de la Nit de l'Esport d'enguany, extrapolant una de les frases de Carrasco, va ser "l'esport ens fa amics".

La Regidora d'Esports, Marta Boada, va destacar que recuperar la Nit de l'Esport era una manera de reconèixer i premiar tots els esforços que dia a dia fan esportistes, entrenadors i famílies, i va voler matisar que tots els presents i candidats s'havien de sentir guanyadors per igual.

Enguany hi va haver premis per fins a nou categories diferents en base a l'elecció del jurat i de les votacions populars, a més de diversos reconeixements i mencions especials amb vinculació al món de l'esport local. En la categoria absoluta, els millors esportistes van ser la waterpolista Cristina Nogué i el regatista Oriol Carrasco, mentre que Ivan Peiró i Berta Fabo van ser els premiats en la categoria promesa. Eugènia Carrasco i Moisès Fabo es van endur el premi en la categoria de veterans, i el cadet "A" de l'ATC Sant Pol va ser reconegut com a millor equip de la temporada. Per últim, Aina Sala va ser premiada com a millor entrenadora.

També va haver-hi dos reconeixements molt especials, el que va rebre el Club Petanca Sant Pol pels seus 50 anys de vida i el Campus Lluís Carreras, que ja ha complert deu edicions. L'exjugador del FC Barcelona que dona nom al campus va destacar que per a ell és un orgull veure que nens que havien estat al campus ara venen com a entrenadors.

Al final de la cerimònia, Ignasi Costa, responsable d'atenció als clubs i Federacions Catalanes de l'UFEC, la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, va lliurar a l'Ajuntament de Sant Pol de Mar la Medalla dels Campions, una

de les distincions més importants que concedeix aquest organisme esportiu del país per la contribució de Sant Pol al foment de l'esport.

L'alcaldesa Montserrat Garrido va tancar la Nit de l'Esport destacant que l'esport és un pilar fonamental per a Sant Pol i una eina indispensable de salut, integració i de fer poble. L'alcaldesa es va felicitar de la gran salut esportiva que té la vila actualment amb una gran quantitat de clubs de diferents especialitats esportives que treballen amb nens i nenes des de molt primerenca edat i es va comprometre des del consistori a fer tots els esforços possibles per ajudar els clubs i entitats perquè continuïn complint amb la seva tasca formativa.

L'Ajuntament va rebre la Medalla dels Campions de l'UFEC

Enguany hi va haver premis per fins a nou categories diferents en base a l'elecció del jurat i de les votacions populars, a més de diversos reconeixements i mencions especials amb vinculació al món de l'esport local

MILLOR PROMESA MASCULINA:
IVAN PEIRÓ

L'Ivan practica la modalitat de ball esportiu *breaking* o *break dance*. Actualment és 1r del rànquing català i 7è de l'espanyol en categoria Sub21. Forma part de la selecció catalana i espanyola d'aquest esport que enguany esdevé olímpic per primera vegada.

Guardó lliurat per l'alcaldesa, Montserrat Garrido.

Enhorabona als finalistes Pol Alonso (futbol), Jordi Roura (atletisme), Biel Uberni (hoquei patins) i Jordi Vilardebó (natació).

MILLOR VETERANA:
EUGÈNIA CARRASCO

Tennista campiona d'Espanya per equips de més de 70 anys, amb el RCT Barcelona. És filla de l'impulsor del Tennis Sant Pol, Jordi Carrasco.

Guardó lliurat per Maria Tió, pionera de l'esport femení a Sant Pol. Va ser jugadora de bàsquet a la dècada dels 70 i posteriorment atleta de fons.

Enhorabona a l'altra finalista, Anna Todó (bàsquet).

MILLOR PROMESA FEMENINA:
BERTA FABO

Jugadora de vòlei. Becada per la Federació Catalana i convocada per la selecció espanyola Sub16.

Guardó lliurat per Raimon Sauleda en representació de Frenos Sauleda, patrocinador principal de la Nit de l'Esport.

Enhorabona a les finalistes Ruth Estefania (bàsquet) i Anna Vilardebó (natació).

MILLOR VETERÀ:**MOISÈS FABO**

Impulsor i president del Club Vòlei Sant Pol i jugador de l'equip de veterans.

Guardó lliurat per Joan Tarruella, un dels grans jugadors de bàsquet de la dècada dels 60 i 70. Jugador del Mataró i del Manresa i també del Real Madrid, amb qui va ser campió d'Europa.

Enhorabona als finalistes Raül Sancho (bàsquet) i Mateu Villaret (vòlei).

L'alcaldessa es va felicitar de la gran salut esportiva que té la vila actualment amb una gran quantitat de clubs de diferents especialitats esportives que treballen amb nens i nenes des de molt primerenca edat i es va comprometre des del consistori a fer tots els esforços possibles per ajudar els clubs i entitats perquè continuïn complint amb la seva tasca formativa

MILLOR ENTRENADOR/A:**AINA SALA**

Entrenadora de natació de l'entitat maresmenca ADI-AM, associació per a discapacitats que treballa l'inclusió a través de l'esport.

Guardó lliurat per Emma Olasz, tècnica d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pol.

Enhorabona als finalistes Miky Viadas i Fran González (tennis) i Marçal Ros, Pau Poch i Marc Pomés (futbol).

MILLOR EQUIP:**CADET "A" DE L'ATC SANT POL**

Campió del seu grup de 2a Catalana, jugarà la temporada vinent a 1a Catalana. Entrenat per Tomàs Sotekou, ha fet una gran treball en equip, amb la presència destacada del jugador Pol Alonso, nominat a millor esportista promesa i que ha estat el màxim goleador amb 54 gols en 27 partits.

Guardó lliurat per Lluís Carreras, entrenador i exjugador del Barça i de diversos clubs de Primera Divisió. Actualment és comentarista i analista de futbol a Movistar Plus. Director del Campus Lluís Carreras.

Enhorabona als finalistes Equip +40 del Tennis Sant Pol, Infantil Femení del Vòlei Sant Pol, Infantil Femení Lila de La Vallalta BC.

**MILLOR SÈNIOR MASCULÍ:
ORIOI CARRASCO**

Regatista de la modalitat patí a vela. Aquesta temporada ha guanyat la Copa ADIPAV i el Trofeu Furest. És un dels millors regatistes actuals de patí català. Nomenat recentment vicepresident l'Associació Internacional del Patí a Vela. És la 4a generació dels Carrasco, navegants de patí català, després del seu pare Xavier, el seu avi Raimon i el seu besavi Manuel Carrasco Formiguera.

Guardó lliurat per Andreu Tresserras, primer tinent d'Alcalde, i recollit per Xavier Carrasco, pare del guardonat.

Enhorabona als finalistes Jordi Llorens (bàsquet) i Joan Sauleda (vòlei).

RECONeixEMENTS

A INICIATIVES ESPORTIVES:

- Associació Cultural Wushu, per la mostra d'arts marcial a La Punta
- Torneig 3x3 de minibàsquet organitzat per La Vallalta Bàsquet Club
- Copa Maresme, torneig de vòlei mixt organitzat pel Club Vòlei Sant Pol

Diplomes lliurats per Toni Frieros, periodista i director de l'Esportiu Maresme, publicació mensual sobre l'actualitat esportiva a la nostra comarca.

**MILLOR SÈNIOR FEMENINA:
CRISTINA NOGUÉ**

Waterpolista del CN Mataró, forma part de la selecció espanyola absoluta. Tot i la seva joventut Nogué ja acumula diversos títols al més alt nivell competitiu. Campiona del món júnior l'any 2021, aquesta temporada ha guanyat la lliga femenina de waterpolo i és subcampiona del món el 2023 amb la selecció espanyola absoluta. Enguany ha format part de la llista prèvia per anar als Jocs Olímpics de París.

Guardó lliurat per l'alcaldessa, Montserrat Garrido.

Enhorabona a les finalistes, Ariadna Cerezuela (futbol) i Nerea Buch (bàsquet).

RECONeixEMENTS

PELS SEUS ANIVERSARIS:

- 50 Anys del club petanca Sant Pol
- 10 Anys del campus Lluís Carreras

Diplomes lliurats per Marta Boada, regidora d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pol, i recollits per Josep M. Gallego, president del Club Petanca Sant Pol, i per Lluís Carreras, director del Campus.

MENCIONS ESPECIALS:**PROJECTE SOLIDARI "REPTANS"****DE LA FAMÍLIA CARRERAS-SAULEDA**

Durant el 2023, la família Carreras-Sauleda va portar a terme 10 reptes esportius solidaris per recaptar fons per Can Parcala, una entitat maresmenca d'inserció social i laboral per a persones amb discapacitat.

Diploma lliurat per Joan Piqueras, exregidor d'Esports i impulsor de la Nit de l'Esport.

MENCIONS ESPECIALS:**PETITS GRANS ESPORTISTES**

- **Pau Sauleda**

Jugador sub-8 del ATC Sant Pol que es va trencar el fémur i que amb la seva actitud i comportament és un exemple de superació.

- **Violeta i Bru Carreras**

Amb 8 i 11 anys, aquests dos germans ja han superat el repte dels 100 cims de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

MENCIONS ESPECIALS:**ESPORT ADAPTAT**

- **Els invencibles**
És un projecte social d'esport inclusiu, iniciat l'any 2021 per La Vallalta BC.
- **Futbol adaptat "Dream Team" ATC Sant Pol**
És un projecte que vol donar l'oportunitat a infants i joves amb diversitat funcional que gaudeixin del futbol.

Diplomes lliurats per Marta Boada, regidora d'Esports de l'Ajuntament de Sant Pol.

PREMI A LA TRAJECTÒRIA:**ÀNGEL MOLLFULLEDA**

Ha estat jugador, entrenador, directiu i recuperador físic de l'ATC Sant Pol. Tota una vida dedicada al futbol de la vila.

Guardó lliurat per Oriol Mestres, presentador de la gala i exporter de l'ATC Sant Pol.

Enhorabona als finalistes, Josep Ragull (tennis) i Biel Tió (bàsquet).

BBOY NEKO, AMB LA MIRADA POSADA ALS JOCS OLÍMPICS

Ivan Peiró, (Sant Pol de Mar, 2006) és una de les grans promeses estatals del ball esportiu. Amb tan sols 18 anys ja s'ha guanyat un lloc destacat en la disciplina del *break dance* (o *breaking*), essent el vigent campió de Catalunya i el 7è del rànquing espanyol Sub-21.

Més conegut amb el nom artístic de **Bboy Neko** –Bboy és el terme anglès per denominar els ballarins de *Breaking*–, ha finalitzat 2n de Batxillerat i compta compaginar els entrenaments amb la intenció de cursar els estudis d'Enginyeria Aeroespacial.

Aquest mes de juny has rebut el premi a la millor promesa esportiva en la categoria masculina.

Molt content per la nominació i pel premi!

Com et vas iniciar en el món del *break dance*?

Recordo de ben petit, amb 7 anys, anar de compres amb els meus pares i posar-me a ballar amb la música del supermercat. M'agradava tant que vaig demanar que m'apuntessin a alguna escola de danses urbanes. Llavors en vam trobar una a Mataró i vaig començar a fer hip-hop i *break dance*. Amb el temps han anat creant-se noves escoles al Maresme, però encara és una disciplina molt minoritària.

Com et prepares?

Actualment tinc un entrenador que em fa classes presencials i online –Bboy Who– i, a manera de suport, vaig a l'Street Dance Area de l'Hospitalet, que és l'escola de referència de la zona. Quan entreno sol, ho faig a les antigues escoles de Sant Pol. A part també vaig al gimnàs uns tres cops a la setmana per poder entrenar els moviments més difícils d'executar.

Quina preparació física requereix?

En una competició influeix tant la preparació física com mental. No només es tracta de fer els millors moviments, sinó de veure qui els col·loca en el moment oportú de l'actuació, fent-los quadrar amb el compàs i el ritme de la música, i es valora el toc personal que cadascú li pugui donar.

Com és una competició de *breaking*?

Has de fer els moviments i posicions sobre una música que no coneixes prèviament. No hi ha moviments obligatoris, però sí que els jutges puntuen 5 paràmetres diferents com són la tècnica (fer els moviments visualment bonics), el vocabulari (gran varietat de moviments), l'execució (fer els moviments sense errors i sense caure al terra), la musicalitat (aconseguir fer quadrar els moviments més forts amb els moments més potents de la cançó) i la originalitat (fer moviments de creació pròpia i no copiats d'una altre persona).

La puntuació és individual?

No, es fan rondes en què s'enfronten dos participants amb la mateixa cançó i et comparen amb el teu rival. Seria similar a les "batalles de galls" dels cantants de rap i hip-hop.

I quins són els principals moviments que es treballen?

Se sol començar amb el *Toprock*, que és el ball que es realitza dempeus i acostuma a utilitzar-se al començament

del ball per captar l'atenció de la gent abans de començar altres tipus de moviments més complicats.

Després hi ha el *Downrock* o *footwork*, que són combinacions de moviments ràpids de mans i peus fets des de terra. També hi ha els *Powermoves*, que es basen en moviments repetitius circulars de les cames. Són els moviments acrobàtics, més pròxims a la gimnàstica que al ball. Acostumen a ser els moviments de *break dance* més espectaculars. I després també tenim els *Freezes*, que consisteix en quedar-se congelat en una determinada postura.

El *break dance* té cada cop més practicants?

Sí que hi ha hagut un creixement del *break dance* molt visible els darrers anys, sobretot a xarxes socials com Tik-tok, malgrat que aquest augment no es tradueix en més participants a les competicions. Jo crec que culpa d'això és que en altres estils de dansa urbana és més fàcil iniciar-se i veure resultats que no pas amb el *break dance*, perquè aquesta és una modalitat que requereix molt més entrenament, constància i dificultat tècnica per poder fer les posicions.

Va començar considerant-se ball, però actualment ja és un esport amb federació pròpia, oi?

Sí, actualment és un esport en tota regla fins al punt que aquest estiu 2024 debutarà com a esport olímpic als Jocs Olímpics de París.

Jo ja fa anys que sóc esportista federat. L'any 2021 vaig quedar 3r d'Espanya i 1r de Catalunya Sub-21. Actualment mantinc la primera posició de Catalunya i sóc 7è d'Espanya.

Quins reptes tens a l'horitzó?

Ara mateix estic centrat en la preparació pels campionats d'Espanya que se celebraran a finals d'any.

Et veus competint en proves internacionals?

M'agradaria molt arribar a competir als Jocs Olímpics o als campionats mundials. En aquests últims hi ha un rànquing internacional en el que vas sumant punts i guanyar-los o quedar molt amunt de la classificació et pot donar el passaport per anar als Jocs Olímpics.

SANT POL JOCS: IMPULSANT ELS JOCS DE TAULA MODERNS

En un context en què l'entreteniment digital impera entre joves i grans, neix l'entitat Sant Pol Jocs, que busca promoure els jocs de taula a través de quedades periòdiques a Ca l'Arturo i amb diferents activitats arreu del poble. La més important, el festival Frik'N'Dau, va aplegar vora 400 persones en la seva primera edició a la carpa del Parc de Can Villar.

Ateneu Popular
A Tot Drap
Agrupació Escolta el Nus
Amics de les Arts
Ampa Escola Sant Pau
Ampa Institut Sant Pol-La Vallalta
Associació Fira Alternativa
At. Club Sant Pol
Centre Cultural i d'esbarjo
Cineclub Akira
Club Bàsquet Sant Pol 07
Club Nautic Sant Pol de Mar
Club Petanca Sant Pol
Club Petanca Santpolenc-Maresme
Club Tennis La Riera
Club Tennis Sant Pol
Colla de Geganters
Col·lectiu Feminista de Sant Pol
Comissió de Reis
Crisol
Dimoni d'Or
Esbart Dansaire
Grup L'Hotel
La Infernal de la Vallalta
Penya Melons
Penya Sarau
Penya Xíndries
Sant Pol Jocs
Unió d'Establiments i Serveis
Volades Santpolenques
Vòlei Sant Pol

Els jocs de taula són una realitat diària a moltes llars catalanes. En els últims anys s'han anat estenent de manera imparable, propiciant tant el gaudi del joc com les relacions amb familiars i amics amb qui jugar-los, i a Sant Pol no hem estat pas una excepció.

Durant l'any 2023, i producte de diverses reunions (i partides) entre amics, va sorgir la idea de crear una associació que reunís a totes aquelles persones apassionades pels jocs de taula moderns de la nostra vila. De la mà d'un grup de santpolencs i santpolenques (i alguns forasters d'altres viles maresmenques), va néixer l'entitat Sant Pol Jocs, que compta ja amb al voltant d'una vintena de membres.

El grup fundador destaca la bona rebuda que ha tingut arreu del poble, i és que a part d'aquesta vintena de socis s'hi ha anat afegint gent al llarg d'aquest any que fa que existeix l'entitat, consolidant Sant Pol Jocs com un referent dels jocs de taula al nostre poble i a la comarca del Maresme.

L'objectiu principal de l'entitat és arribar a totes aquelles persones que vulguin gaudir dels jocs de taula per tal de passar una bona estona jugant plegats. També busca conscienciar a la gent dels beneficis que té jugar a jocs de taula, ja que fomenten la socialització, la cohesió de grup i, sobretot, ens permeten desconnectar del món digital en el qual ens veiem immersos cada dia.

Entre les activitats que ha dut a terme Sant Pol Jocs aquest any destaca la dinamització de Can Coromines, ensenyant a jugar als jocs de la biblioteca durant els mesos d'estiu, la col·laboració amb l'Espai Jove de Ca l'Arturo i amb la Fira Alternativa i, per descomptat, la primera edició del festival Frik'N'Dau celebrada al maig i que va servir perquè moltes persones descobrissin els jocs de taula i gaudissin d'un dia en família en un entorn idíl·lic com és el Parc del Litoral. Gràcies a la seva bona acollida, des de l'organització creuen que es pot consolidar com una festa més del nostre poble.

Els organitzadors de la primera edició del Frik'n'Dau

El parc del Litoral va acollir el primer Frik'n'Dau

Unes 400 persones es van donar cita el passat 25 de maig a la trobada Frik'n'Dau

L'entitat es reuneix setmanalment a Ca l'Arturo

Sant Pol Jocs promou els jocs de taula moderns

L'entitat es reuneix els divendres al vespre al primer pis de Ca l'Arturo per jugar a jocs de taula de tota mena: des de senzills, ràpids i dinàmics fins a alguns de més complexos, amb partides que poden durar més de tres hores. Cal destacar que els jocs a què es juguen disten força dels clàssics als quals la majoria de gent està acostumada: no s'hi juga pas al parxís o al dominó, sinó a jocs de taula denominats "moderns", un concepte que neix als anys 70 i que aplega els jocs de taula que s'han creat en els últims cinquanta anys, allunyant-se de clàssics com els escacs, el monopoli o la brisca.

Aquests jocs de taula moderns sovint es focalitzen en recrear períodes històrics, mons màgics i mitològics o en

temàtiques molt concretes. Això permet crear jornades temàtiques: cada primer divendres de mes, els jocs als quals es juguen s'endinsen en un món particular, des de *Els Mites de Cthulhu* de Lovecraft fins a elements tan emblemàtics de l'entreteniment dels nostres dies com són vampirs, zombis, pirates o cowboys. El límit només el posa la nostra pròpia imaginació!

MÉS INFORMACIÓ

@santpoljocs
santpoljocs@gmail.com
www.santpoljocs.cat

AMB BICI A LA COSTA BRAVA

Canviem les xirruques per les rodes i ens anem a banyar a la Cala Sant Francesc. Una ruta planera apta per fer amb tota la família.

La Costa Brava no està tant lluny de casa nostra. La tenim a unes quantes pedalades i prou. Us proposem un recorregut planer que combina tren i bici al gust de cadascú per anar a refrescar-nos a una de les primeres cales de la Costa Brava.

Anar i tornar des de Sant Pol son uns 47kms i a més no hi ha carril bici segur entre Sant Pol i Calella. És per això que desaconsellem iniciar la ruta a Sant Pol si es va amb nens petits o gent no acostumada a pedalar. Recomanem agafar el tren i baixar a Pineda (la sortida de l'estació és molt bona i ens queda una ruta d'uns 32kms amb +/-100m de desnivell). Tot i així, es pot optar per baixar a qualsevol estació de tren i allargar o escurçar la ruta al gust de cadascú, tant a l'anada com a la tornada, ja que es passa per allà mateix. El vent és un factor a tenir en compte ja que tot el recorregut hi està molt exposat.

Si iniciem la ruta a l'estació de Pineda, només haurem d'agafar el passeig i seguir-lo en sentit Nord cap a San-

ta Susanna i Malgrat. Passat Malgrat, podrem veure com la protecció d'una zona d'uns 2kms de platja està regenerant el sistema natural de dunes i afavoreix la nidificació de tortugues marines a la zona (hi ha plafons informatius). Aquesta gran platja comença tot just després de la zona de barques de Malgrat i s'estén fins a la desembocadura de la Tordera.

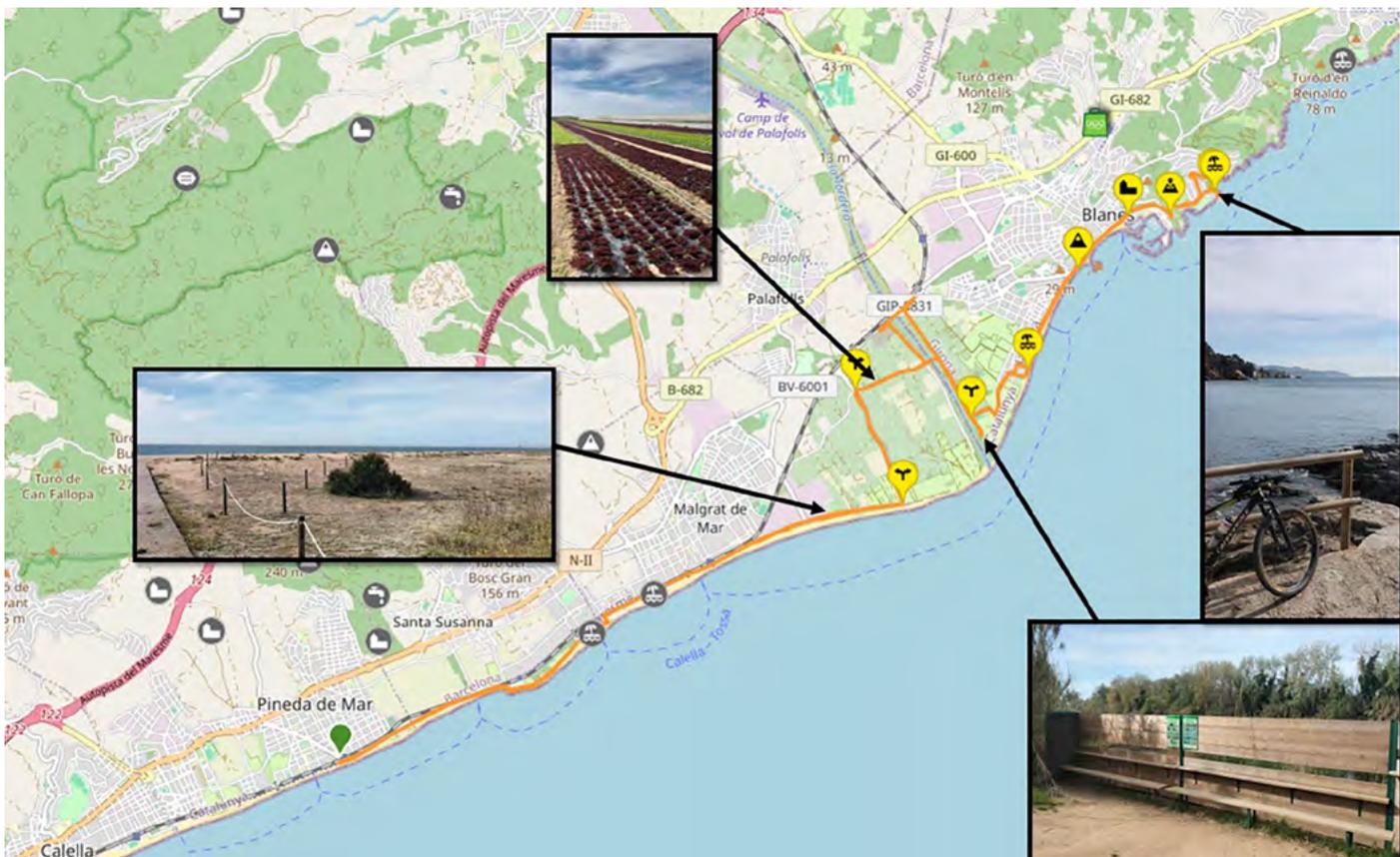
Al final d'aquesta zona de regeneració dunar, el camí fa un gir a l'esquerra i s'allunya del mar per endinsar-se a les terres fèrtils del delta de la Tordera. Passarem per extensos camps de conreu d'enciams, tomates, escaroles... Fa goig de veure! El camí va a buscar el pont nou per creuar la Tordera, que disposa d'un carril exclusiu per a bicis i vianants. Un cop a l'altra llera del riu el camí torna a acostar-se al mar i ens porta, en un tres i no res, a la zona de guaita d'ocells de la desembocadura del riu.

La Tordera forma a la seva desembocadura una llacuna aïllada del mar per una barra de sorra. És una zona humida considerada un Espai d'Inte-

rès Natural i el seu accés està restringit, ja que constitueix un espai d'elevat interès per als ocells migratoris que l'utilitzen com a punt de repòs i refugi en èpoques migratòries.

Seguim pedalant i en menys de 500m ja estem a la zona hotelera del "Pins" de Blanes. Des d'allà agafem el passeig i l'anem resseguint en sentit Nord, passant per Sa Palomera, la roca típica de Blanes. Podem deixar les bicis al seu peu i pujar-hi en un moment.

Continuem pel passeig fins a girar muntanya amunt per un carreró en el qual hi ha una ermita i, a partir d'aquí, la ruta s'enfila una mica. Tot just seran uns 500m que ens duren fins al Jardí Botànic Mar i Murtra (us recomanem visitar-lo a principis de primavera) i des d'on obtindrem unes vistes espectaculars de tot Blanes i del delta de la Tordera. Ara només ens queda baixar fins a la Cala de Sant Francesc i fer-hi un merescut descans (hi ha un restaurant-bar a peu de sorra). També podeu seguir a peu pel camí de ronda: estem a la Costa Brava!

REPTA'NS PER UNA BONA CAUSA

Som la Violeta, en Bruc, la Núria i en Pep, una família que no sap estar quieta. Hem engegat uns reptes solidaris a favor d'una entitat social, local i petita, Can Parcala de la Fundació El Maresme, que desenvolupa activitats ecològiques amb la finalitat de millorar la inserció laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual. Per cada repte esportiu que aconseguim, diferents entitats faran una donació econòmica. Atreveix-te a reptar-nos!!!

Teniu més informació al perfil d'Instagram
[@societat_ilimitada](#)

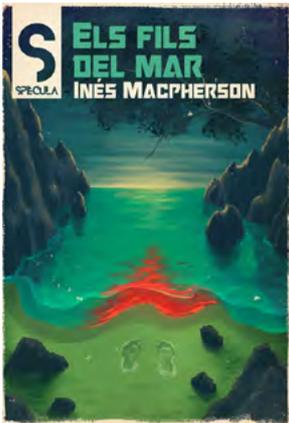

VA DE LLIBRES

Apunta't a la llista de distribució de recomanacions lectores!

Si vols rebre al teu mòbil les recomanacions de la Biblioteca de Sant Pol, envia la paraula *llibres* al número **661 874 108**, i un cop al mes rebràs un whatsapp amb tres propostes de lectura.

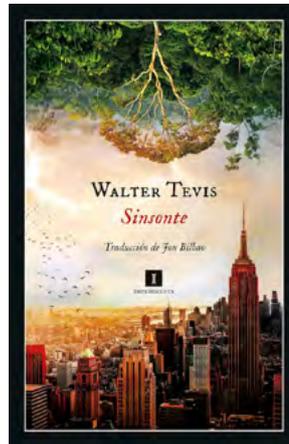
Els fils del mar
Inés MacPherson
Specula, 2023

"Els fils del mar" narra la història de la Janira i altres dones que viuen en un poblet aïllat de la costa on el més important és que les dones no s'apropin al mar perquè les que ho fan, acaben desapareixent devorades per monstres marins.

Tota la novel·la està plena d'imatges, fantasia, simbolismes i metàfores que expliquen la repressió d'un poble sencer envers les dones, a qui prohibeixen ser lliures i tenir iniciativa a partir d'històries de por sobre monstres marins que no existeixen.

Sinsonte
Walter S. Tevis
Impedimenta, 2022

Novel·la que explica una història ambientada en una Terra postapocalíptica on han passat segles i tot ha esdevingut trist i lúgubre.

Els robots treballen i s'han perfeccionat a un gran nivell. Les conductes humanes són regulades, les relacions dirigides i supervisades pels robots seguint uns codis de cortesia que els aïllen emocionalment i físicament. L'addicció als narcòtics i la tecnologia és tan gran que la humanitat ha oblidat la creativitat, l'art, l'escriptura de llibres, el sexe... En aquest escenari, tres personatges es troben: un superrobot no programat per a morir, un home que ha après a llegir veient pel·lícules mudes i una dona que viu a contracorrent i encara té inquietuds. Malgrat la pèrdua de l'esperança, dels records, de la curiositat, de la lectura i el contacte físic, l'autor ens troba un espai per a la redempció i el renaixement. Planteja temes morals universals amb gran profunditat i ens recorda la importància de la lectura: l'obra dels nostres avantpassats és el nostre origen, les nostres arrels, la terra que trepitgem.

Guanyaràs una mar llisa
Miquel Martín i Serra
Edicions del Periscopi, 2024

La Gona sempre ha sentit una història sobre el nom del seu besavi. Ell es deia Espiridí i la família sempre li ha explicat que és per una promesa que va fer el seu rebesavi. És certa aquesta història? O és una llegenda familiar que no té cap fonament?

Poc a poc, la Gona va desteiixint aquesta història familiar fins a crear un relat més basat en fets que no pas en llegendes. Parla amb la gent gran del poble, consulta arxius, descobreix vocabulari, recupera tradicions marineres... tot per acabar explicant la història d'una família íntimament lligada al mar.

Llibres amb rerefons santpolenc

En aquest número d'estiu us proposem tres lectures addicionals, totes elles relacionades amb Sant Pol de Mar, ja sigui perquè els seus autors són de la vila o bé perquè hi estan ambientats.

Tardes de maig. Poemes
Lluís Tió Vidal
Autoeditat, 2024

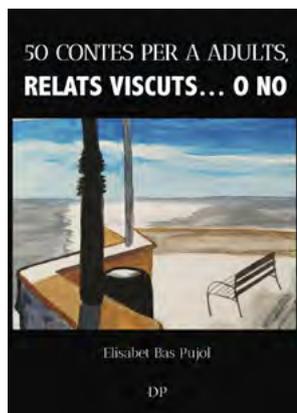
Lluís Tió i Vidal (Sant Pol de Mar, 1913-2008) hauria pogut ser un pintor, un poeta, un novel·lista, un fotògraf... o res de tot això. No ho sabem. La Guerra Civil li va estroncar el futur, com a tantes persones. Però ell va voler fer servir la poesia per donar sortida als seus projectes enterrats. Primer, la família, i després, una revista local el van esperonar a escriure.

Ens ha deixat unes narracions i un centenar de poemes que, ara, han estat recopilats pels seus hereus per editar-los conjuntament en aquest volum, agrupats en cinc temàtiques i disposats cronològicament.

Els seus poemes són senzills, entenedors i de rima fàcil. No costa de saber què volen dir i el que diuen és el que ell valora i vol transmetre.

Deixa't portar pel que diu. Pots no pensar igual que ell, però potser t'agradarà com ho diu.

Relats viscuts... o no.
50 contes per a adults
Elisabet Bas Pujol. Autoeditat, 2024

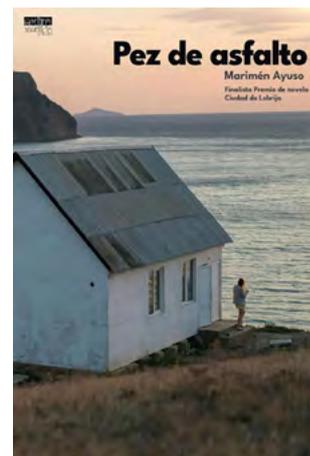

En un curs d'escriptura creativa de l'escriptora Eva Lleonart, l'Elisabet descobreix el plaer de crear relats. Això la porta a construir pas a pas aquest llibre de "50 contes per a adults, viscuts...o no".

Es tracta de pensaments, anècdotes, vivències i relats imaginaris tots barrejats. Podeu fer apostes, a veure quines històries són reals i quines són fruit de la seva imaginació desbocada.

Elisabet Bas (Barcelona, 1952) és llicenciada en Història per la UB i ha exercit com a mestra d'infants i d'adults. Més endavant va estudiar Comptabilitat i va treballar d'administrativa a diferents empreses. També va fer el salt a la política com a regidora de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i, ja jubilada, entra a formar part de la tercera edat de Sant Pol de Mar, amb temps per a les seves aficions: l'escriptura i la pintura.

Pez de asfalto
Marimén Ayuso Coronado
Extravertida Editorial, 2024

Finalista del II Premi de novel·la ciutat de Lebrija, aquesta novel·la s'inspira en la vida dels pescadors de Sant Pol per fer la contundent radiografia d'una família, dels seus llasts de tabús, secrets, prejudicis, fragilitats i contradiccions.

Totes les famílies guarden secrets. Tots els secrets guarden la veritat. Amàlia, la protagonista, coneix fragments, sospita sense remei. La seva vida és una llarga suma d'absències i desenganys, la que ha forjat la seva joventut en un país de transició i afamat de canvi. Amàlia troba refugi a Sant Pol de Mar, a la casa de la seva tia Mercedes, garant dels secrets familiars, portadora de la clau a la veritat. De vegades fa mal explicar allò que no ha de ser explicat, però totes dues lluitaran unides contra la rancúnia i el dubte. Velleja i joventut, dues generacions, dues maneres d'entendre el món i la realitat, que nedaran les tempestes de l'amor i l'esperança en els convulsos corrents que prenen la quotidianitat de la vida a l'asfalt.

Marimén Ayuso (Barcelona, 1962) és filòloga anglo-germànica, traductora i escriptora. Es va formar a l'Escola d'Es-criptura de l'Ateneu Barcelonès. Forma part del grup Bojador, Club de Tertúlies literàries i Club de lectura Bojador. Parla cinc idiomes i va créixer amb la llengua de signes. Al seu bloc: ww.marimenayuso.com entrevista els autors més importants de l'actualitat literària.

ELS CARRERS DE SANT POL

Comentats per un que no és de Sant Pol

Ramon Sargatal

Us acostem un nou lliurament de la història dels noms dels carrers de la vila, obra del farnesenc Ramon Sargatal. En aquesta entrega, seguim amb els carrers amb la lletra T.

TORRENT ARROSSER,

PLAÇA DEL

“Arrosser”? D’arròs”? D’aquesta planta gramínia que necessita bones extensions de terra plana i inundada? Hi cabria, a Sant Pol, un camp arrosser que fos rendible? O és que “Arrosser” ve de “Sa Roser”? Segons que sembla, un planell parla d’aquest antropònim, que indicaria una suposada propietària de nom Roser... Tanmateix, els pescadors d’aquesta zona no salaven pas els articles gramaticals. Quina autenticitat pot tenir la denominació en una zona on *sa* Roser havia de ser per força *la* Roser?

Sant Pol està irrigat d’aigua gràcies a la Riera*, al torrent Arrosser i al Torrent del Morer*. Els dos primers causaven fortes rierades i més d’un estrall. Quan plovia amb ganades, l’Arrosser baixava desfermat pel Cau (carrer de Sant Pau*), fins al punt que inundava cases i en descalçava els fonaments. Tot el que arreplegava al seu pas, tot el que *arrossegava*, ho dipositava a la platja. Ens encomanem, doncs, a Pere Coromines*, tot esperant que si la vèssim ningú no ens apliqui l’antiga tortura de fer-nos rossegar per rosins. Tres, dos, u... Aquí teniu la nostra conjectura: aquest torrent era un factor de ròssec que al seu pas acumulava sorra, pedres, alguna sabata i també paraules amuntegades les unes damunt de les altres.

D’arrossegar... *arrosser*.

Font

☛ Pere Tió i Sauleda.
Periodista i editor.
Exredactor en cap d’Opinió al diari *Avui*.

☛ Pere i Jordi Sauleda.
El Sant Pol d’ahir i de sempre. El camp i els pagesos. 2011.

Localització

Centre Vila.

TOCAR FERRO,

PLAÇA DE

Quan el Doctor Furest* va acabar el projecte d’urbanització del segon tram de la Punta (el primer ja l’havien acomplert Pau Simon* i Agustí Simon, el seu fill), Sant Pol va començar a gaudir d’un tram per passejar que va des del pas a nivell del tren (Carrer Ferrocarril*) fins a la Platjola. La del Dr. Furest* és la gran avinguda recreativa dels santpolencs.

Es diu que l’expressió “tocar ferro” podria venir de la passejada que fan els ciutadans fins a l’última casa de l’avinguda, a la porta de la qual sembla ser que hi havia un ferro vell. Allà es gira cua i es refà el camí fins al centre de la vila. Ho donarem per cert. Ara bé: com que aquesta expressió, per motius semblants, també es fa servir al Masnou i a Tarragona, farem el mateix que fan els germans Sauleda a l’obra de referència: consignar-la i deixar constància que hi ha altres poblacions que han tingut la mateixa ocurrència.

Font

☛ Pere i Jordi Sauleda.
El Sant Pol d’ahir i de sempre. El Tren i la Punta. 2006

Localització

Centre Vila.

TORRENT DEL MORER,

CARRER DEL

No podia ser d'una altra manera: el carrer del Torrent del Morer va paral·lel al rierol del mateix nom. Al final del camí, abans d'emboscar-se del tot, trobem la casa del *Moré*. Una altra de les cases importants de la zona, però ja engolida per la urbanització, era Can Pou, de la família del sindicalista i polític Joaquim Pou*. Va ser aquí on Pou va produir una sèrie de films didàctics sobre el conreu de pagès destinats als socis cooperativistes.

Seguint pel camí que dèiem, enfilant el bosquet i travessant els camps de maduixes i l'autopista, el caminant pot arribar al jaciment romà que, impròpiament, es coneix com el *Castrum* de Moré (segle I d.C.?). Va començar a ser excavat l'any 1995. En realitat es tracta d'una vil·la i no pas d'un recinte fortificat. La seva ubicació no deixa de ser lògica: ben bé pel costat passava un dels ramals de la Via Augusta.

També va enfilat el bosquet, segles més tard, un altre August. Era amic de Martirià i Jeroni.

Tots tres protagonitzen el capítol dialogat *Font del Morer*, dins del llibre de meditacions de Pere Coromines* *Jardins de Sant Pol*. Els tres amics enfilen el camí descrit i s'aturen a escoltar la "remor del torrent" a l'entrada del bosc. El debat és molt bell literàriament i d'un gran calat metafísic. A partir de la sensació que els fa sentir l'aigua sense veure-la, disputen sobre el sentit diví que puguin tenir les coses i la prevalença de la fe o de la raó. Llàstima que en algun moment de repòs mental el gran Pere Coromines no els fes debatre també sobre un tema menor: —"Morer", com diem nosaltres, o "Moré", com diran els nostres successors?

Font

☞ Pere i Jordi Sauleda. *El Sant Pol d'ahir i de sempre. El camp i els pagesos*. 2011.

☞ Jordi Sales i Coderch. *Pere Coromines. Jardins de Sant Pol. Un llibre singular en la literatura catalana* (dins de *Pensament i filosofia a Catalunya* Vol. 2 —Coord. de J. Montserrat i Molas—)

Localització

Barri de Can Pou.

TRAMUNTANA,

CARRER DE

És el vent reconsegurat, d'origen polar, que bufa directament del nord. Pot arribar a fer-ho a una velocitat propera als 200 quilòmetres per hora, cosa que provoca forts temporals de mar.

Parlem del *boreas* dels grecs, de l'*aquiló* dels romans. Un "vent de fred penetrant que crema les plantes", tal com ens el descriu Virgili a les *Geòrgiques*. Un vent, vet-ho aquí, que "ha d'allunyar el mercader amb les seves neus glaçades sobre el sòl". La tramuntana arriba sempre acompanyada d'una baixada de temperatura. El terme prové del llatí *transmontana*, que vol dir "de l'altra banda de les muntanyes".

Dels cinc carrers del pla urbanístic de Sant Pol que duen noms de vents (Tramuntana, Xaloc*, Llevant*, Ponent* i Garbí*), aquest és l'únic que falseja la direcció en què el seu vent bufa sobre la terra. Ja pots agafar el traçat urbà per un extrem o per l'altre, imaginar-te el vent venint dels Alps, dels Pirineus o del Montnegre. En cap cas l'orientació del carrer no es correspondrà a un vent que hauria de ser *transmontanat*. Potser és perquè la nostra fosca seralada ens l'espanta, li pren el braó i ja passa a l'altra banda de la muntanya fent tentines...

Font

☞ Virgili. *Geòrgiques*. Fundació Bernat Metge.

Localització

Barri de Can Balmanya.

EL MUSEU POSA EN VALOR LES OBRES DE LES DONES QUE FORMEN PART DEL SEU FONS

La matèria o matèria bariònica –com s'anomena en cosmologia– correspon només al 5% de l'univers. La resta s'acompanyen d'un adjectiu que no els fa justícia: la matèria i l'energia fosca. En sabem poc de l'altre 27% de matèria de l'univers. Encara menys del 68% d'energia restant. Tot just comencem a comprendre que, tot i no poder veure la matèria fosca, sí que som capaços de percebre els seus efectes.

La matèria bariònica-masculina sempre ha ocupat els museus i els espais d'art. Només cal mirar algunes de les dades que omplen els estudis de representació de dones en els grans museus i col·leccions. L'any 2021, el *Museo Nacional del Prado* només tenia exposades 10 obres de dones, en contraposició de les 1.556 d'homes.

L'exposició s'estructura en dues parts. La primera, té com a objectiu destacar i valorar a les dones artistes que formen part del fons del Museu de Pintura de Sant Pol. Si bé és cert que aquest tipus d'exposicions plantegen el perill de ser un recurs fàcil basat en la segregació d'exposicions col·lectives d'artistes dones, no hem de passar per alt la capacitat de l'art de visibilitzar i trencar amb l'imaginari patriarcal dominant.

Sota el títol *Una nova física per explicar la matèria*, Anna Llopis i Mercis Rossetti fan una revisió en perspectiva de gènere a la col·lecció del Museu de Pintura de Sant Pol.

La segona part de l'exposició adopta un format instal·latiu i crític, denunciant les problemàtiques referides als espais físics que ocupen els artistes homes a les parets, fons, i col·leccions dels museus i principals centres d'art.

Sembla que l'avanç és lent i que els fons de les grans col·leccions en són plens d'aquesta matèria visible, fent que per oposició la matèria fosca passi desapercibuda. Allò que sempre se'ns ha presentat davant dels ulls és una manera simple i reduccionista d'entendre la realitat i l'univers. Ens ha passat per alt que hi havia altres centres gravitacionals que feien possible l'existència de galàxies i altres energies que impulsaven l'expansió de l'univers. Potser no n'hem sabut més, no hem tingut recursos o no hem volgut canviar allò que no coneixíem per por a *L'appel du Vide*. Tampoc hem volgut identificar quins límits troben les dones en el seu desenvolupament professional en l'art (o en qualsevol altre àmbit) ni hem volgut remenar la segregació, ni la discriminació per raó de gènere, raça o classe. I és que tot just ens hi comencem a endinsar. La física actual només ens ha permès intuir sense veure. D'ara endavant, per tal de fer visible allò que no ho és, seria qüestió d'inventar una nova física per explicar la matèria.

A la mostra hi participen: Tura Sanglas, Alba Sauleda, Mariona Armengol, Maria Girona, Concha Ibañez, Jo Milne, Dominica Sanchez, Josefa Tolrà, Francesca Llopis, Eulàlia Valldosera, Soledad Sevilla, Amor Estadella, Montserrat Sauleda, Maria Fiter, Cristina Pastó, Emilia Xargay, Teresa Villarubias, Carme Aiguadé, Gina Gimenez.

L'exposició es va inaugurar el passat 15 de juny i es podrà visitar fins al 22 de setembre

LA CATALPA

(*Catalpa Bignonioides*)

Descripció

La *catalpa bignonioides* es una espècie d'arbre provinent del sud est dels Estats Units. Aquí s'utilitza majoritàriament com a arbre ornamental en zones urbanes, ja que és de creixement ràpid i és força resistent a plagues i malalties. És de fulla caduca i la seva capçada proporciona una molt bona ombra. Li agraden els terrenys humits i amb bon drenatge, i es reproduïx força bé per llavors. Aquest arbre pot arribar a fer entre 12 i 18 metres d'alçada i el tronc fins a 1 metre de diàmetre. Les fulles de la catalpa són molt grosses, entre 25 i 30 cm, i força característiques per la seva forma de cor.

Fa unes flors blanques molt vistoses, agrupades en ramells de dues a tres flors, de forma acampanada i de pètals blancs amb taques liles i grogues.

El seu fruit allargat, tubular i verd ens recorda a un llegum que pot fer entre

Joan Mestres

Tècnic forestal i del medi natural

20 i 40 cm de llarg, dins s'hi troben les llavors. Aquest fruit roman a l'arbre fins que s'asseca i agafa un to marronós que ens pot recordar a un puret.

El nom genèric de catalpa prové dels indígenes cherokee, que anomenaven aquesta espècie catawpa.

Aquí a Sant Pol no en tenim un nombre gaire elevat, però sí que fa acte de presència a diferents punts de la vila, com per exemple al carrer Tobella, just al costat de la nova zona residencial dels Tints, davant del bar La Toma. Podríem dir que són els exemplars d'aquesta espècie més exuberants i alts que tenim al poble.

Però segur que no són les més famoses. De fet, a Sant Pol tenim la catalpa més peculiar de les nostres contrades. N'hi ha que diuen que se n'ha sentit a parlar fins i tot a Mallorca! Sí, no és broma, una història d'un home i una catalpa. L'íntima relació entre dos éssers vius que, d'una manera o altra, s'entienien, es respectaven i s'ajudaven. Una història que ens fa pensar, reflexionar i fer-nos preguntes. Per aquesta raó crec que és una història digna d'explicar:

En Pep el vaig conèixer amb la Catalpa. Es cuidaven mútuament i veure aquest lligam va fer parar-me un moment. Vora en Pep hi havia garrafes d'aigua, galledes amb compost, tisores de podar i la seva bossa. Aquella Catalpa sortia d'entre les roques, just davant del mar. Les arrels deuen ser sota les roques i sembla que va néixer com un petit arbust. Els avis de la Catalpa, em deia en Pep, són d'Amèrica: fins i tot els arbres i les plantes es mouen. Com tots els éssers vius, la Catalpa té la sort a dintre. Tot i tenir bàsicament sorra, aigua salada i molta llum, sintetitza i creix. En Pep l'ajuda.

En Pep no és de Sant Pol, però fa un temps que ve de tant en tant per cuidar d'una Catalpa que està creixent vora la platja. En Pep, no el conec, però ja se'l veu: necessita cuidar. Una feina principal i transcendent, ajudar un arbre

nascut del no-res a obrir-se cap al cel. Disculpeu-me la literatura, però m'emociona que un home de Santa Coloma de Gramenet vingui fins a Sant Pol per cuidar d'un arbre que ha crescut sol en un lloc inusual.

El tren li passa pel costat. En Pep sap que en el dia menys pensat pot venir un treballador de la companyia ferroviària i tallar l'arbre. Netejar amb ignorància castra la vida. No m'havia fixat en la Catalpa fins que he vist en Pep regant-la. ¿Quantes Catalpes sorprenents veig passar sense adonar-me'n? Però en Pep ha parat atenció a la Catalpa, i ara està creixent i està creixent per a tothom: tots els ocells que hi vulguin fer niu, per totes les erugues que vulguin menjar, per tothom qui vulgui una mica d'ombra. Tothom se'n serveix de la vida. No tothom té temps per a servir-la. Des de l'any passat, ha doblat el tronc. Em pregunto sobre les catalpes que tinc per dintre, si les reconec, si els paro atenció i les ajudo a créixer. O si sense adonar-me'n em poso l'uniforme de treballador i netejo les vies per on passa el tren i tallo Catalpes. En Pep m'ha posat al corrent d'una novetat: allà, entre les roques, el lloc més inesperat on podria créixer un arbre, ara estan creixent unes floretes. Són una espècie autòctona d'alga marina. Han crescut allà gràcies a la Catalpa. Aquestes floretes retenen l'aigua, una aigua que a la Catalpa li anirà molt bé. No hi veig rastres de competició. Cadascú fa la seva funció i així es promou la vida. Una maquinària perfecta. Cadascú fa allò que ha de fer. La vida és senzilla i ja està organitzada.

Ell només ajuda, només promou: la Catalpa ja hi era. Quan en Pep parlava dels treballadors de la línia ferroviària, i deia que si no parlàvem de la Catalpa entre la gent del poble l'acabarien tallant, feia un mig somriure i deia: "En realitat, tant és. Si la tallen, tornarà a sortir".

Fotografia: Ester Sauleda

Text: redactat i cedit per Oriol Sauleda

Un any de govern, un any reactivant Sant Pol

Aquest mes de juny ha fet un any que JUNTS vam assolir ser al capdavant del govern a l'Ajuntament de Sant Pol.

Durant aquest any hem engegat un munt de projectes que han recuperat aquell Sant Pol dinàmic i amable que tant ens agrada: un Sant Pol festiu, alegre i ple de vida, amb activitats de tota mena i per a tots els públics.

També hem treballat per millorar aspectes essencials per a un bon funcionament del municipi: hem iniciat un programa d'asfalt de carrers del poble (seguirem asfaltant-ne d'altres que ho necessiten), s'ha fet la neteja de boscos i parcel·les municipals, millores a l'Oficina de Turisme i al pavelló, l'inici de les obres de l'Institut-Escola... sense oblidar l'alcaldia oberta, una nova via de comunicació entre vosaltres, els santpolencs i les santpolenques, i la nostra alcaldessa.

No només això, sinó que durant aquest any també hem posat en marxa la plataforma única al carrer Consolat de Mar. Aquest projecte, que es divideix en dues fases, suposarà una millora per la mobilitat de vianants i vehicles al centre de la nostra vila, ja que el primer tram que s'executarà comprèn entre la Riera i els Quatre Cantons, i més endavant es farà la zona del Carrer Nou, carrer Ferrocarril i la plaça de l'Estació.

Així doncs, recuperem un projecte que va començar a rodar amb el nostre govern ara fa gairebé 10 anys i on, gràcies a les gestions que hem fet, hem aconseguit suport econòmic d'altres administracions com la Diputació de Barcelona.

Sabem que encara queda molta feina a fer, però tot just hem complert el primer any de mandat i continuarem treballant per tal millorar el nostre poble escoltant els vostres suggeriments, les vostres inquietuds i les vostres idees per tal que, junts, fer de Sant Pol el poble que tots i totes volem.

També volem aprofitar per agrair al poble de Sant Pol la confiança que ha dipositat en JUNTS tant a les eleccions catalanes, on vam guanyar obtenint més del doble de vots que la segona força, com a les europees, on també vam ser el grup més votat.

Esquerra Republicana valora l'any de govern de Junts

Ara ja farà un any del nou govern municipal i la valoració que en fa Esquerra Republicana no n'és precisament positiva.

El govern convergent ha deixat palès el seu tarannà, i com hem anat denunciant cada mes als plens municipals, impena la política d'aparador, de cara a la galeria i de pagament de deutes adquirits en campanya.

El que és prioritari per aquest govern és posar jardineres, cartells esperpèntics, murals innecessaris, passejar-se molt, i fer-se fotos rotllo "Santpolencs pel món". També s'han dedicat a desmuntar tot allò que dona veu a la ciutadania, com per exemple els consells de participació, o reduir a la meitat el pressupost participatiu.

Parlen molt de les entitats i de la gran feina que fan, i que ells són els garants del suport que es mereixen, però la veritat és que per Junts hi ha entitats de primera i de segona, i no cal dir quines ho són, les entitats, crec que ja ho han notat.

Si parlem de la gestió econòmica i la seva visió a mitjà i llarg termini, la resposta és que no n'hi ha, viuen gastant el dia a dia, i demà ja ho trobarem. No té cap sentit pressupostar 1,3 milions d'euros pel 2024 sabent que no executaràs ni un cèntim. Però, clar, algun projecte "gordo" han de posar per "vendre's". A la pràctica, el resultat d'aquesta decisió ha estat que no has fet el projecte "gordo" i tampoc has donat l'oportunitat de fer-ne de "més petits" però executables. Continuar en la línia de millorar infraestructures bàsiques com les de l'aigua, en temps de sequera, o les energies renovables, per estalvi de consums, per aquest govern no són una prioritat. En fi, què hi farem.

I per acabar-ho amb traca, tenim 6 polítics/es a temps complet per pensar a fer toooots aquests disbarats i per no pensar a fer coses útils. Això sí, després quan preguntes el per què de les decisions, et contesten que... "els tècnics diuen que s'ha de fer així o aixà" i que ells no saben.

És més fàcil trobar el camí a Ítaca que portar aquest govern pel bon camí!

Salut i república!

En homenatge a tots els que fan viu Sant Pol

Estem a les portes de l'entrada de l'estiu i comencen les moltíssimes activitats esportives, culturals, lúdiques, d'atenció als petits...

Moltes vegades, poblacions com la nostra són conegudes pel seu encant de platja i proximitat a la gran ciutat. Però de sempre, Sant Pol ha estat un poble acollidor a persones que volen gaudir de la platja i, sobretot de tot el que es fa després. És l'hora de les Entitats. Durant l'estiu es fan moltes trobades perquè la gent gaudeixi de les bones vesprades i la bona temperatura.

M'agradaria destacar el paper de les Entitats en l'organització de tots els esdeveniments que es porten a terme i agrair la seva feina. Des dels casals fins a les havaneres, passant per la Festa Major, el futbol a la Punta.. Totes elles són possibles per l'esperit lluitador dels seus participants i, al mateix temps, fan possible un poble actiu.

Cal reivindicar aquest paper de les Entitats com a baluard de la vida estiuenca durant tot l'any i "mimar-les". A vegades escoltes la gent que parlen que no són prou valorades i que no val la pena continuar. Cal pensar en aquest bé preuat i oferir tota l'ajuda i suport perquè puguin portar a terme totes les seves activitats, de tot tipus i per a tot el públic.

Endavant Entitats. Tot el nostre suport.

Més SANT POL us desitja molt bona Festa Major!

Transparència, representació i participació

En un any de govern de Junts hem vist com els mitjans municipals, web i xarxes, ens ensenyaven a l'alcaldeessa i regidors viatjant per Barcelona, Andorra, Madrid i fins i tot Roma. En alguns casos eren visites necessàries per tractar temes relacionats amb el poble i se'ns explica el resultat, en d'altres simplement se'ns explica que s'ha fet la trobada, sempre acompanyat d'una foto és clar.

Pel que fa als diversos viatges a Andorra i referent a l'agermanament s'explica que "Les diferents propostes sorgides es traslladaran ara a les entitats i clubs de Sant Pol i Andorra la Vella", curiosa manera de fer-les participar, explicant-los allò que ja s'ha decidit fer en lloc d'escoltar les seves propostes abans de la trobada. Tant costava convocar al Consell de Cultura i escoltar a les entitats de manera conjunta i transparent? Ens referim a això quan parlem de participació.

Del viatge a Roma en podem extreure que el govern ho considera un viatge institucional perquè ho publica als mitjans municipals, tot i que després de rebre diverses crítiques a les xarxes l'alcaldeessa ha fet públic que es va pagar ella el viatge. Llavors no entenem si ho considera un viatge institucional, o un viatge personal. Nosaltres ho tenim molt clar, tot allò relacionat amb les creences religioses de cadascú hauria d'estar fora de la institució, i els mitjans Municipals no n'haurien de fer publicitat.

A Madrid s'hi va anar per mirar de resoldre la necessària reparació del mur de l'Avinguda Doctor Furest, de moment n'hem vist la fotografia, però encara no coneixem el resultat de la reunió.

Evidentment, els càrrecs electes no han de pagar de la seva butxaca aquelles despeses ocasionades per l'exercici del càrrec, però cal que aquestes despeses siguin ajustades, proporcionades i justificades. De tots aquests viatges n'hem demanat el detall de les despeses ocasionades i en farem un seguiment acurat denunciant quan calgui un mal ús de recursos públics.

CUP Sant Pol de Mar
Juny 2024

Consulta
tot el programa aquí

FESTA MAJOR

J de Sant
Jaume
2024

Sant Pol de Mar,
del 24 al 28 de juliol

